

”FRIDEN HÄR GÖR MIG LYCKLIG”

När sonen flyttade hemifrån packade stockholmstjejen Lena två resväskor med förnödenheter, sålde resten och flyttade till Båstad. I Nötte backar hittade hon först huset och sedan mannen i sitt liv.

MILENA BERGQUIST FOTO PETER CARLSSON

GRÖNA TOMATER blir en ljuvlig pastarätt i Lena Mölders kök. Nästan alla husets innerväggar åkte ut när Lena och Pontus renoverade. Men murstocken och den vackra gamla vedspisen fick vara kvar i köket.

TRAPPAN har mödosamt skrapats trären. Brunt är en av Lenas älsklingsfärger.

HÖSTFÄGRING runt knuten. Rosenskärans blommar tills frosten kommer.

KLASSISK DESIGN i ett hörn av köket. I Pontus vackra Le Corbusier-fåtöljer planerar man gärna middagen.

FRIDEN HÄR GÖR MIG LYCKLIG

FÖLJ GAMLA ÄNGELHOLMSVÄGEN från Båstad. När du kommit in i den makalöst vackra Sinarpsdalen med får och hästar betande på bulliga, runda kullar och precis har åkt över järnvägsspåren ser du skylten: "Lycklig". Det är så den heter, **Lena Mölders** nuvarande plats på jorden. En sluttningsträdgård på Hallandsåsens nordvästsluttning invid stambanan som rymmer ett vitrappat hus från 1930-talet och ett mycket personligt bistrokafé.

TRÄDGÅRDENS TERRASSER charmade Lena långt innan huset i Nötte backar var till salu. Namnet kommer av den gamla hasselnötsodlingen intill.

– Jag som kommer från Stockholm med allt trafikbrus har inga problem med att tågen passerar. Jag tycker om känslan av människor på väg, säger Lena.

Bredvid oss jagar hennes toypudel **Leon** katten **Nils**. Över hasselkogen flyger en hök och i snären sjunger några fåglar. Här vilar en sällsam frid. Inte konstigt att Lena döpt sitt ställe till just Lycklig.

Det var för sju år sedan som Lenas son **Max** kom hem och deklarerade att han ämnade flytta till Halmstad, där Lena bott några år som barn.

– Halmstad ville jag inte flytta tillbaka till, men däremot hade jag länge längtat söderut till Kullahalvön, inte så långt därifrån. Men så blev jag övertalad av en god vän som bodde i Båstad att flytta dit i stället.

Sagt och gjort. När Lena bestämmer sig för något brukar det bli så. Hon valde inte någon fegvariant med att först hyra ut sin lägenhet för att hyra någon liten sommaridyll vid havet i Skåne. Nej, hon packade allt hon behövde i två resväskor, magasinerade ett fåtal kära och ovärderliga klenoder och sålde och gav bort resten av bohaget. Sedan tog hon tåget ner till Båstad.

Första tiden bodde hon på Pensionat Falken, och eftersom det var vinter var hon den enda gästen. Pensionatets ägare var inte där i veckorna och Lena låtsades att det var hon som ägde det tomma huset. Men när ägaren var på väg tillbaka och sommaren närmade sig kände hon att det var dags att skaffa sig ett eget hem. →

Lena Mölder

ÅLDER: 48 år.

YRKE: Stylist, skribent och ägare av Lycklig kafé & bistro.

FAMILJ: Sonen Max, 27, år och sambon Pontus Snecker, 41, samt Pontus son Sebastian, 16 år.

BOR: På Bjärehalvön i Nötte backar i Sinarpsdalen strax utanför Båstad.

VIKTIGAST I ETT HEM: Att det är mysigt, avslappnat och välkomnande.

MATRUM med sköna former. Matbordet som Pontus designat och tillverkat själv passar fint till Arne Jacobsens Grand prixstolar. Lampan är designad av Verner Pantton. Den loppisfyndade sammetsfåtöljen gör sig fint i mixen.

SOFFBORD ELLER INTE är en ständig fråga för Lena som gillar att ha golvytan fri framför den sköna soffan. Målningarna på väggen är gjorda av Anna Aatola.

FRIDEN HÅR GÖR MIG LYCKLIG

”Inredningen har en maskulin bas med en feminin touch. En blandning av stilar gör att vi trivs”

– Jag köpte en gammal Volvo och började åka runt och titta på objekt till salu. Varje gång jag åkte förbi Nötte backar såg jag det vita huset. Det kallade på min uppmärksamhet på något sätt. Och så en dag var det till salu. Jag åkte dit och kände direkt att det var där jag skulle bo. Så köpte jag det, berättar Lena.

Huset hade varit sommarhus i många år och innan dess hade där bott en gammal dam. Det var fint, inget fel på det alls, men Lena såg andra möjligheter än den traditionella rumsindelningen. Hon ville öppna upp för ljus och energi. I flera månader bodde hon på övervåningen medan snickare rev väggar där nere. Hon ville att hall, kök, vardagsrum och matsal skulle flyta samman och det enda som i dag finns kvar är murstocken och den vackra gamla svarta emaljerade gjutjärnspisen i köksdelen. Och en liten gästtoa under trappan. För övrigt det enda rum i huset som denna höstdag är riktigt varmt och skönt tack vare golvvärme. I övrigt är det ganska så svalt även om höstsolens strålar letar sig in genom fönstren.

– Jag tänker inte sätta igång värmen förrän det blir kallare än 16 grader inomhus. Idag är det 17,5. Jag gynnar inte elbolaget i onödan. Det är skönt och hälsosamt när det inte är så varmt, säger Lena och knycker på nacken.

Vi får låna sockor om vi vill och får värma oss med nybryggt starkt kaffe med vispad mjölk. På ett fat travar Lena ett litet berg av knäckemackor med grönsmörgöstoppat med plommonsylt och bjuder till.

Det är inte bara borttagna väggar som har gett huset en alldeles ny och egen karaktär. Höga fönster från golv till tak på både norr- och södersida ger nedervåningen ett härligt ljus och en känsla av att den omgivande trädgården flyter samman med huset. Skaparen av dessa fönster och mycket annat är en alldeles speciell snickare vid namn **Pontus Snecker**.

– Vilken tur jag hade, va? Blev kär i en snickare. Det är han som också har bidragit med de stora möblerna. Han gillar dansk formgivning och det gör jag också, även om jag nog inte hade köpt så exklusiva möbler. Våra saker passar ihop, säger Lena som annars konstaterar att det är oerhört svårt att kompromissa när det gäller inredning.

– För oss har det funkade. Det känns som en bra blandning, en maskulin bas med en feminin touch. Jag tycker absolut att man ska blanda olika stilar om det gör att man trivs. Men annars är det bättre att ha olika rum att gå lös på. Det kan ju bli jättekul, säger Lena.

Hon har ett alldeles speciellt sinne för detaljer och har samlat prylar i hela sitt liv, även om hon då och då gjort sig av med nästan allt för att kunna fylla på med nytt. Nu blandas hennes kärleksfullt utvalda kitsch med Pontus strama design på ett sällsamt humoristiskt och befriande sätt.

– Ja, jag tror att vi har lyckats bra. Folk stannar väldigt länge när de kommer och det är väl ett tecken på att de trivs.

Och visst trivs man. Hos Lena kan man bara sitta i en Le Corbusier-

fåtölj (också Pontus) i köket eller i den stora soffan i rummet intill och glädjas åt hennes scenkonst, för det är det inredningen påminner om. Hon gillar att bygga stilleben med sina prylar, som uppställda i någon annans hem skulle se katastrofalt malplacerade ut. Och hon vågar tänka fritt när det gäller färger. Som idén att lämna in sitt kylskåp för omlackerning i en läcker brun nyans.

– Det finns så mycket man kan göra om man vågar lite. Jag har alltid haft ett öga för oväntade lösningar men jag har ofta fått bråka för att få igenom mina idéer, säger Lena och erkänner att hon ett tag tänkte lacka om spisen brun också, men sedan kände att där gick gränsen.

När Lena bodde i Stockholm jobbade hon som stylist och skribent för olika inredningstidningar. För att kunna försörja sig i sin nya lantliga hembygd började hon med att öppna en inredningsbutik inne i Båstad.

– Det var jätteroligt, men inte så lukrativt. Båstadsborna kom gärna in och pratade länge, men de köpte inte så mycket. Även om alla sommargästande stockholmare handlade betydligt mer så räckte det inte för kunna driva en butik året runt, berättar Lena.

Hon bommade igen och fortsatte att skriva och göra stylistjobb åt tidningar. Men så en dag dök idén till ett kafé upp. Varför →

VEDSPISEN som är kvar sedan huset byggdes på 1930-talet är perfekt att arrangera små stilleben på. Den hängande kransen har Lena gjort.

PÅ KAFÉ LYCKLIG sitter man lika mysigt ute som inne. Lenas stilleben syns överallt.

GRANNENS HÄSTAR brukar få fallfrukt från Lenas trädgård och ett litet samtal grannar emellan.

DEN GAMLA BODEN har förvandlats till en av Bjärehalvöns charmigaste matoaser.

FRIDEN HÄR GÖR MIG LYCKLIG

inte hänge sig åt favoritsysslan matlagning. Och i trädgården stod ju ett gammalt uthus med jordgolv och bara väntade på att få fyllas med folk. Pontus fick sätta tänderna i uthuset, Lena tog hand om trädgården och målade hela huset och i juni för tre år sedan slog de upp dörrarna till Lycklig bistro & café.

Lenas opretentiösa och mycket personliga ställe har blivit en succé. Hit kommer sommarboende från Båstad och Torekov, hit kommer folk från trakten och i somras kom det gäster från både Halland, Skåne och Danmark.

Från vägen ser man bara skylten, en liten parkering och ett falusvart högt plank. Bakom planket öppnar sig en annorlunda trädgård med körsbärsträd, perenner och örtodlingar i gamla fönsterfoder. Utanför det lika falusvarta kaféet med höga spröjsade glasdörrar ligger en stenbelagd uteplats. Under stora tygparasoller kan man sjunka ner bland färgsprakande kuddar i mjuka soffor.

På borden och längs med blomsterrabatterna återkommer Lenas stilleben. Och på husgaveln ovanför ingången sitter massvis av små ekorrar. Faktiskt ser man prydnadsekorrar lite här och var.

– Klart att det är ekorrar. Det heter ju Nötte backar. Men, det är ingen som verkar förstå det, förutom jag, säger Lena och skrattar.

Så här på hösten har hon bara öppet för bokade sällskap, men sommartid är det förstås öppet varje dag och då jobbar Lena som en toka. Hon lagar och bakar från morgon till kväll. På bara två säsonger har hon blivit berömd för sin spagetti med lammfärsbollar i tomatås och för sin halloumisallad med både svamp och nektariner.

För att fortsätta på temat nötter har hon skapat en superenkel och fantastisk god efterrätt: en hembakad stor maräng som serveras med glass, vispgrädd och en varm len hasselnötssås.

En liten trätrappa leder upp till ännu fler bord och stolar. Bakom trädgården ligger en nedlagd hasselnötsodling och under de höga buskträden med sina klungor av stammar betar hästar och vita biffkor.

– En av de första dagarna jag bodde här gick jag ut i trädgården

och fortsatte sedan upp genom hasselskogen. Bara fem minuter bort blev jag stående helt tagen. Jag befann mig på randen av Axeltorpsravinen och hörde bäcken forsa långt där nere och sedan såg jag havet, hela Laholmsbukten breda ut sig. Dessutom upptäckte jag att det växte kantareller precis överallt. Det var magiskt och jag insåg att jag gjort helt rätt som köpt huset. Allt detta var liksom en extra gåva jag fick på köpet. Det var det dolda, det jag inte först såg, säger Lena.

Men passa på att göra ett besök i Nötte Backar så länge hon finns kvar. Man vet aldrig med Lena. Hon är inte den som vilar på lagrarna.

– Några år till blir det nog, men sedan är det nog dags för förändring. Jag är sådan, tycker om att experimentera med livet. När jag har samlat på mig tillräckligt med saker är det dags att flytta. Ju äldre jag blir, desto större längtan kan jag också känna efter att äga så lite som möjligt. Kanske blir det en koja på stranden, inte vet jag, säger Lena medan hon letar efter en skål att plocka hallon i.

Det är säsong för hösthallonen längst bort i trädgården. Ja, faktiskt, för i Skåne är hallonen som bäst precis innan kyla och frost slår sitt järngrepp. Hallonen är stora, mörkt röda och så söta.

– Äsch, vi äter upp dem nu, säger Lena och sträcker fram en hand och vi fyller oss med en sista smak av kvarvarande sommar. ●

Lenas bästa inredningstips:

1. Ha inte för bråttom, låt inredningen få ta tid. Omge dig med saker som du verkligen känner för.
2. Tänk nytt och inte så traditionellt. Det går att riva väggar, göra om planlösningen totalt.
3. Sudda ut gränserna mellan olika rum. Gör det mysigt och bekvämt överallt. Ställ sköna fåtöljer i köket och låt vardagsrummet slippa soffbord.
4. Det är omöjligt att kompromissa när det gäller inredning. Om du och din partner tycker helt olika, inred olika rum. Det blir mycket bättre än en blandning.
5. Måla trägolv. Det blir en bra bas.